

komme efter Nævnets Skøn rimelige Ønsker fra Ejerens Side om mindre væsentlige Forandringer i Kontraktsforholdet, tilsigtende at forbedre Ejendommens almindelige Forhold.

Nævnet skal under tilsvarende Omstændigheder godkende en Opsigelse, naar et af de i 1ste Stykke nævnte Forhold er udvist af Lejerens Husstand eller logerende, for saa vidt Lejeren paa Grund af manglende Tilsyn maa anses at bære Ansvar for Handlingen eller Undladelsen.

Nævnet er endvidere pligtigt at godkende Opsigelse af en Lejer, naar Ejeren overfor Nævnet godtgør at kunne skaffe Lejeren en tilsvarende Lejlighed og den af Lejeren hidtil beboede Lejlighed ikke tillige har været benyttet til Udøvelse af Erhverv.

Det kan af Nævnet som Betingelse for en Opsigelses Godkendelse fastsættes at Lejen for den paagældende Lejlighed ikke maa forhøjes uden Nævnets Samtykke.“

m. I Lovens § 10, sidste Stykke, udgaar Ordene: „og Overnævn“.

I Lovens § 11 udgaar 3die Stykke.

Lovens § 12 udgaar.

I Lovens § 15 udgaar næstsidste Stykke.

n. Lovens § 19 ophæves. Gyldigheden af de af Nævnene tidligere meddelte Tilladelser ophører senest Oktober Flyttedag 1922, medmindre Kommunalbestyrelsen beslutter, at Gyldigheden forlænges til 31. Marts 1923; saadan Beslutning skal træffes inden 1. Juli 1922. — For Opsigelse af Fremlejetagere gælder tilsvarende Bestemmelser som under § 1 l.

Hvis Lejeren og hans Husstand for længere Tid end 2 Maaneder fraflytter Lejligheden og fremlejer eller fremlaaner denne uden Ejerens Billigelse og uden en i Henhold til foranstaaende endnu gældende tidligere Tilladelse fra Nævnet, kan Ejeren fordre Lejemaalet hævet straks.

o. I Lovens § 15, 1ste Stykke, udgaar Ordene: „Forretningslokaler uden tiliggende Beboelse“, og i Stedet for sættes: „Butiklokaler med tilhørende Lagerrum og Kontorer samt de af Sagførere, Læger og Tandlæger o. lign. benyttede Lokaler“.

p. I Lovens § 15, sidste Stykke, ændres Ordet „Forretningslokaler“ til: „de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Lokaler“.

q. Gyldigheden af Lov Nr. 150 af 1. April 1921 vedrørende Boligforholdene (Afsnit I) forlænges med foranstaaende Ændringer til 1. Juli 1922 for de Kommuner, som den 1. April 1922 havde Huslejenævn nedsat. Fra 1. Juli 1922 har Loven kun Gyldighed, for saa vidt angaar saadanne Kommuner, der træffer Bestemmelse herom enten alene for Bolignævn eller tillige for Forretningslokalenævn. Saadan Bestemmelse, der skal træffes inden 1 Maaned efter Lovens Stadfæstelse, har Gyldighed fra den 1. Juli 1922 at regne, dog at Vedtagelsen for København og Frederiksberg, Købstæder samt Landkommuner med bymæssig Bebyggelse skal godkendes af Indenrigsministeriet, for de øvrige Kommuner af vedkommende Amdsraad.

Nyvalg til de i Lovens § 1, jfr. § 15, omhandlede Nævn skal, for saa vidt Kommunalbestyrelsen vedtager at bevare dem, finde Sted inden 1. Juli 1922; de i Henhold til Loven valgte Nævn fungerer indtil 1. Juli 1922.

r. Lovens § 21 udgaar.

s. Til Lovens § 48 føjes som nyt Punktum: „Bøderne tilfalder Statskassen.“